

MARSALL LÁSZLÓ

*Fughetta**Weöres Sándor Nagymesterem emlékére*

*Veres orrú rezes Fúga
vastepsiben mécsesek
kell-e néked öreg Fúga?
csak a hűgának a hűga
csúcsos mellye tompora*

*Vastepsiben mécsesek
kell-e néked részeg Fúga
veres orrú rezes Fúga
csak a hűgának a hűga
csúcsos mellye tompora*

*Vastepsiben mécsesek
veres orrú rezes Fúga
kell-e néked részeg Fúga
csak a hűgának a hűga
csúcsos mellye tompora*

*Vastepsiben mécsesek
kell-e néked öreg Fúga
csak a hűgának a hűga
veres orrú rezes Fúga
lottyadt mellye tompora*

*Vastepsiben mécsesek
kell-e néked aggó Fúga
csak a hűgának a hűga
csöcsös mellye tompora
veres orrú lottyadt Fúga.*

Ráérősök

*A halogatás a szervezésre képtelen ügyintézők öröme.
Kávéztatnak, tanakodnak el nem bocsátott kollégával.
Cicázgatnak az éltesebb titkárnővel – egyelőre marad,
sikogat, ahogyan elődjétől – elbocsátva – tanulta.
A „Felszólítás” címzett már készen. A „valamint” után
már fehér papír-úr, gomolyos cigarettafüstben.
Az aláírandó Főnök – szabadságon, előtte kiszálláson.
Ráérünk. Pecsenyomó a fiókban párnáján alszik.
Idillium. A Felsőbbség negyedik, többedik felszólítása
után újra divatos kispörkölt tereferés elköltése.
Hazacihelődés, vagy röpke pásztoróra.
A Felsőbb Hatóság az alsók homomorf leképezése.
Szokásjog szerint, újabb Felszólítás érkezik.
Egyszerűbb, mint a kíméletlen „törvényes beavatkozás”.
Valaki „nyugatos” tanítvány a halogató módit vizsgálja,
a Rendszerelmélet- és kutatás atyjának tanítványa.
Eloolvassán a fentebb leírt esetet sziszeg,
valamint a gúnár, s Ludwig von Bertalanffyra gondol,
mesterére. Röpke tanulmánya „A Közigazgatás optimális
Szervezésének ellentmondásmentes megoldása.” Faxolja.
Tárgyalásban a hazai plénum. Összefoglaló vélekedés:
„Effele érthetetlen zagyaságról még nem hallottunk”.
„Miránk nem érvényes. A mi dolgunkhoz köze nincs.”*

A Fojtatás alanyának

Deák Lászlónak

*Te fazonizálhatatlan Fazon,
bölc-, és gyermekember,
élet-hús, és lélek-darabot akiből kiteptek
a félig-véletlennel komázó Moirák.
Sírni láttalak hajlón – és egyenesedni,
mivel pusztulni sokkban – sokaságban
nem lehet jussa annak, aki a Halál-
előttivel és utánival így beszélget.
Klasszicizáló volna e textus, ám
aki lemerül a húslevesbe karistolandó
répa gyökere alá, Földmélyi tartományba,
hogy a Fönt- és Alantvaló ugyanegy: Azonos.
A Sötétség erői iszkolnak előled,
olykor a farukat mutogatva.
Hol komor, hol játékos, birtokosa keveseknek,
akik az Idők Teljességében létezők – Másnemű.
„bajos ember kis valaki” – mondhatni Ady Endre
Igaz. – Nem a Fazonizálhatatlan Fazon világa.
Káprázatokban is eleven Valódi valóságos,
aki megmenekült.*

TURCZI ISTVÁN

Leköt a létezés

Kormos István-variáció

*A Szecska zuzogó, szagos vizében ülnénk.
Felhőfalkában, hol a víz köpenye gőz.
Sós veríték és vállcsontok ropogása,
saktáblánkra szítálva hull az ősz.*

*Mindenki, aki tudja, mormolja saját
történetét: dül a szertartásos merítkezés.
Táskás szemedben vízgyöngyös liliomszál
sétáját látom. Közben rosálsz; leköt a létezés.*

*Akkor mesélni kezdesz; lesz benne nevetős,
búsulós, bűvölős és persze lesz benne nyers.
Bár percenet időt sem őriz a szó, kezdenél
mesélni, mert egy élethez túl rövid a vers.*

*Mintha szél szórná szét a beszélő arcokat,
a délután egyetlen nagy gomolygó massa lesz.
A gutaitéses óriáskerék helyén már nap dereng,
s a denevérszavak közt új barátokra lelsz.*

*A Szecska gőzölgő vizében békülnénk így
a korral, kihoppázva múltjelenből, veled,
s én észre sem venném, hogy te adtál mattot,
nem a fürdőköpenyben medvéskedő képzelet.*